

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Danciu Ghenadie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016 în cauza penală privind-l pe

Spinei Roman Marin, născut la 04 martie 1970, originar și domiciliat în mun. Chișinău str. Gh. Cojbuș 11 ap. 23

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 19.12.2014-29.10.2015
2. instanța de apel: 17.11.2015-12.01.2016
3. instanța de recurs: 25.03.2016-20.04.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 octombrie 2015, Spinei Roman Marin a fost recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 3 ani închisoare.

În conformitate cu art. 34 alin. (1) Cod penal și art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită, a fost adăugat partea neexecutată a pedepsei, aplicată lui prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău, și înlocuită prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, stabilindu-i pedeapsa definitivă - 3 ani și 2 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ÎI "Cros Cebotărescu", cu încasarea din contul lui Spinei Roman în beneficiul ÎI "Cros Cebotărescu", a prejudiciului material în suma de 9.000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Spinei R. la data de 02 august 2012, în intervalul de timp cuprins între orele 06:30-06:40, având scopul sustragerii bunurilor

altei persoane, aflându-se în incinta localului "Muz Cafe", situat pe str. Albișoara 44, mun. Chișinău, a sustras pe ascuns din aparatul de casă al localului mijloace bănești în sumă de 9.000 lei, ce aparțineau întreprinderii ÎL "Cros Cebotărescu", și cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9.000 lei.

Acțiunile lui Spinei R. au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *furtul, adică, sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Avocatul Danciuc G. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului sa-i fie stabilită pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat, că:

- la calcularea și stabilirea pedepsei inculpatului nu a fost inclus termenul executării pedepsei în perioada în care acesta s-a aflat în arest preventiv;
- instanța de judecată nu a luat în considerație existența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante.

3.2. Inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care sa-i fie stabilită pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat argumente similare cu cele invocate de către apărătorul său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că prima instanță coprect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea impută lui aplicând în privința acestuia o pedeapsă echitabilă. Toate aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, ce au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat faptul, că inculpatul deși a recunoscut vina, aceasta mai este confirmată și prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Crîșmari D. (f.d. 129); părții vătămate Burlacu N. (f.d. 16 v. 1); plângerea din 05 iulie 2014 (f.d. 8); procesul verbal de examinare din 05 iulie 2014 (f.d. 18-19); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 05 iulie 2014 (f.d. 12); ordonanța de recunoaștere a persoanei juridice în calitate de parte civilă din 05 iulie 2014 (f.d. 15);

cererea de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune (f.d. 16); recipisa în original din 05 iulie 2014 (f.d. 22).

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că inculpatul Spinei R. s comis infracțiunea imputată, iar acțiunile sale au fost corect calificate și încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Referitor la stabilirea pedepsei, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea penală, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a stabilit, că prima instanță și-a motivat soluția adoptată, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, a pronunțat o sentință legală și întemeiată, a stabilit pedeapsa menționată ținând seama de prevederile art. 34, 85 Cod penal și a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă echitabilă.

Instanța de apel a mai menționat, că inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar sancțiunea legii vizate prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, prima instanță just a ținut cont și de prevederile art. 34, 85 Cod penal. Astfel, prima instanță corect a adăugat prin cumul de sentințe, partea pedepsei neexecutate stabilită prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 noiembrie 2011 și înlocuită prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 august 2014 sub formă de 1 an și 2 luni închisoare, stabilindu-i definitiv 3 ani și 2 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Danciu G. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea individualizării pedepsei inculpatului, invocând că:

- instanțele de judecată nu au arătat cum se aplică prevederile art. 88 alin. (3) Cod penal;

- la calcularea termenului pedepsei aplicate instanțele de judecată nu au luat în considerație prevederile art. 34, 76, 78 Cod penal;

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece potrivit prevederilor art. 430 Cod de procedură penală, recurentul este obligat să-și motiveze cerințele înaintate, însă din

textul recursului depus se denotă faptul, că acesta nu cuprinde careva motive sau argumente din punct de vedere al temeiurilor invocate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul își întemeiază recursul său în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul nu a invocat **anume** asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel, sau **concret** pe care motive nu se întemeiază soluția instanței de apel, invocând acest temei pentru recurs doar formal.

Colegiul penal consideră că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, expunându-se asupra criticilor în partea individualizării pedepsei inculpatului, argumentându-și întemeiat soluția adoptată în această parte.

Prin urmare, privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră că, criticile recurentului nu sunt întemeiate și argumentate suficient, neexistând temeiuri pentru a desființa hotărârea instanței de apel.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către recurent - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că apărătorul inculpatului critică hotărârea dată în partea pedepsei și menținută de instanța de apel, și considerând, că inculpatului urma să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În viziunea Colegiului, nici acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată,

acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs menționează că inculpatul este condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și a comis această infracțiune în stare de recidivă, astfel, conform art. 34 alin. (1), 82 alin. (1) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Totodată, Colegiul penal menționează că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, iar conform art. 16 alin. (3) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă.

În prezenta cauză penală au fost stabilite ca circumstanțe atenuante – recunoașterea vinei, iar circumstanțe agravante, nu au fost stabilite.

Instanța de recurs reține că sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, prevede pedeapsa cea mai aspră închisoare de până la 4 ani, respectiv ținând cont de art. 82 Cod penal, pedeapsa minimă nu poate fi mai mică de 2 ani închisoare.

Totodată, Colegiul penal atestă, că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 07 noiembrie 2011 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 11.000 lei, iar aceasta a fost înlocuită prin încheierea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 august 2014, sub formă de 1 an și 2 luni închisoare.

Respectiv, în aceste împrejurări instanțele de judecată erau obligate de a-i aplica prevederile art. 85 Cod penal, pentru a-i stabili pedeapsa definitivă, norme legale ce,

în prezenta speță, au și fost aplicate de către instanțele de judecată, stabilind corect inculpatului pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni, închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis.

Referitor la criticile recurentului privind aplicarea prevederilor art. 88 alin. (3) Cod penal, instanța de recurs de asemenea îl consideră neîntemeiat, deoarece instanța de apel a stipulat expres în textul dispozitivului, că *termenul executării pedepsei de calculat lui Spinei R. de la 12 ianuarie 2016 și de inclus în acest termen durata deținerii lui sub arest preventiv de la 29 octombrie 2015 până la 12 ianuarie 2016, astfel respectându-se normele legale prevăzute de art. 88 alin. (3) Cod penal, ce stipulează, că timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi.*

Astfel, alegațiile recurentului, precum că în privința inculpatului urma a fi aplicată o pedeapsă mai blândă, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece instanțele de fond just au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite ce se clasifică ca mai puțin gravă și constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, fiind comisă cu intenție directă, precum și de prevederile normelor prevăzute de Partea generală a Codului penal. Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită în sarcina inculpatului, cu aplicarea prevederilor art. 34, 82 Cod penal, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În consecință, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa stabilită inculpatului, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de

Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Spinei Roman Marin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 18 mai 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie